

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122203659
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122203659.2

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, B., právne zastúpeného: JUDr. Michal Kizák, advokát so sídlom Masarykova 2, Prešov, proti žalovaným: 1. C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, B., 2. D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, B., o náhradu škody vo výške 28 415,73 EUR takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 28 415,73 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 28 415,73 EUR od 28.12.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.12.2021 v spojení so spresnením žaloby a čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 17.08.2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 28 415,73 EUR titulom náhrady škody. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaní v 1. a 2. rade boli rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 6T/54/2021-218 zo dňa 24.11.2021, právoplatným dňa 29.11.2021, uznaní vinnými zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva, pričom žalobca vystupoval v predmetnom trestnom konaní ako poškodený, ktorý bol uvedeným rozsudkom odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody voči žalovaným podľa § 288 ods. 1 Trestného zákona na civilný proces. Svoj nárok na náhradu škody si uplatnil na tom skutkovom základe, že žalobca mal v rodinnom dome na B. E. XX F. B. v obývacej izbe v uzamknutej skrinke uložené svoje celoživotné úspory peňazí, konkrétne v celkovej výške 750 000 Kč a žalovaní dňa 22.10.2017 spoločným konaním neoprávnene odcudzili žalobcovi časť z týchto peňažných prostriedkov, konkrétne v sume 730 000 Kč s tým, že zvyšná suma 20 000 Kč zostala v jednej z obálok. Hoci v trestnom rozsudku je uvedené, že žalovaní spôsobili spáchaním trestného činu škodu vo výške 103 000 Kč (4 011,99 EUR), uvedené nie je pravdou a v skutočnosti žalovaní odcudzili peňažné prostriedky vo výške 730 000 Kč, čo po prepočte s kurzom ku dňu 22.10.2017 vo výške 1 EUR = 25,69 Kč predstavuje sumu 28 415,73 EUR. Žalobca pritom vychádzal z skutkových okolností, že všetky 4 obálky, v ktorých mal peňažné prostriedky, boli zalepené a číselne označené sumami, ktoré v nich boli uložené (s výnimkou poslednej obálky, ktorá bola označená sumou 100 000 Kč a bola v nej suma 50 000 Kč). Žalovaní sa pritom priznali (a aj mimo trestného konania neskôr priamo žalobcovi) k tomu, že postupne otvorili všetky 4 obálky a vybrali z nich všetky peňažné prostriedky. Zrejme za účelom zmiernenia svojho trestného postihu však zamlčali, že si ponechali takmer všetky peňažné prostriedky a účelovo uviedli, že si vzali len menšiu časť z nich, ktorá bola zo strany orgánov činných v trestnom konaní špecifikovaná v sume 4 011,99 EUR (a to v súvislosti s potvrdeniami miestnych zmenárni o tom, že si v nich žalovaní v krátkom čase po spáchaní trestného činu menili hotovosť v českých korunách na eurá). Žalobca k žalobe pripojil aj čestné prehlásenia svojej matky a sestry, obe zo dňa 08.08.2022.

Súd doručil žalovaným v 1. a 2. rade (žalovanému v 1. rade dňa 10.11.2022 a žalovanému v 2. rade dňa 29.09.2022) žalobu s prílohami a poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu spolu s uznesením tunajšieho súdu č.k. 17C/26/2022-26 zo dňa 17.08.2022, ktorým ich vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrili k žalobe a jej upresneniu, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú. Žalovaní boli poučení, že ak si v uvedenej lehote nesplnia svoji povinnosť, na ktorú ich súd vyzval uznesením, bez vážneho dôvodu, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. O možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie boli taktiež poučení aj v rámci poučenia o procesných právach a povinnostiach strán sporu.

Žalovaní v 1. a 2. rade sa k podanej žalobe v stanovenej lehote, ani doposiaľ, nevyjadrili.

Podľa § 137 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

Podľa § 273 CSP Súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

- a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
- b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
- c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

Podľa 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý je následkom procesnej pasivity strany v civilnom sporovom konaní. Vo všeobecnosti sa pri rozsudku pre zmeškanie procesná pasivita prejavuje tým, že si strana konania neplní svoje povinnosti tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Na tomto mieste súd pripomína zásadu, že práva patria bdelym, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby každá sporová strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu.

V danom prípade bola dôvodom pre vydanie rozsudku pre zmeškanie nečinnosť žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí si napriek tomu, že im súd uznesením uložil povinnosť v určenej lehote sa písomne vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvolávajú, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, túto svoju povinnosť nesplnili, pričom súdu nie je známa žiadna vážna okolnosť, ktorá by im v splnení tejto povinnosti bránila. Nevyužitie možnosti vyjadriť sa k žalobe v podstate môže znamenať aj konkludentný súhlas žalovaných so žalobcom prezentovanými skutkovými okolnosťami, keďže títo nemali potrebu ich rozporovať a súd tak nevyužitie možnosti rozporovať tvrdené skutkové okolnosti vníma ako uzrokovanie so žalobou navrhovaným výrokom rozhodnutia.

Keďže na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky (jedná sa o žalobu o splnenie povinnosti podľa § 137 a) CSP – zaplatenie finančnej čiastky titulom náhrady škody; súd uznesením uložil žalovaným povinnosť v určenej lehote sa písomne vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvolávajú, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom žalovaní túto svoju povinnosť

nesplnili), súd vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu rozsudkom pre zmeškanie žalovaných podľa § 273 CSP, a to bez nariadenia pojednávania.

Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámené vyvesením na úradnej tabuli a webovej stránke tunajšieho súdu dňa 25.1.2023.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a s poukazom na citované právne ustanovenia súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade, aby žalobcovi spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 28 415,73 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.12.2021 do zaplatenia.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v plnom rozsahu. O výške trov konania bude v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku pre zmeškanie odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 355 ods. 1 CSP a § 356 písm. b/ CSP). V takomto prípade môže strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na Okresnom súde Prešov v dvoch vyhotoveniach.

Proti výroku o nároku na náhradu trov konania možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, a to na Okresnom súde Prešov v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak žalovaní (každý samostatne) z ospravedliteľných dôvodov zmeškali lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP, môžu podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je potrebné podať do 15 dní, od kedy sa strana o rozsudku pre zmeškanie dozvedela (§ 281 ods. 2 CSP).

Ak povinní (žalovaní) dobrovoľne nesplnia, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.